

เปิดรายงานผลการประเมินสถานการณ์ ด้านสิทธิมนุษยชนของไทย ปี ๖๐ (ตอนที่ ๑)

สิทธิพลเมืองและการเมือง – สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ยังรอการปฏิรูปแก้ไข

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) จัดทำรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ปี ๒๕๖๐ โดยทบทวนเนื้อหาและสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ปี ๒๕๕๙ พร้อมทั้งตรวจสอบสถานการณ์ปัญหาเชิงโครงสร้าง ควบคู่กับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยแบ่งเนื้อหาสำหรับการติดตามและประเมินสถานการณ์ใน ปี ๒๕๖๐ เป็น ๕ ส่วนหลัก ได้แก่ ๑) สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ๒) การประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ๓) การประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ๔) การประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของบุคคล ๖ กลุ่ม และ ๕) การประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนใน ๕ ประเด็นร่วม มุมมองสิทธิฉบับนี้ขอเสนอการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนใน ๓ ส่วนแรกดังนี้

ส่วนที่ 1 สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งประกาศใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๐ ได้รับรองคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลไว้ในหมวดทั่วไป และกำหนดรับรองสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยไว้ในหมวด ๓ โดยวางหลักเรื่องสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยว่า การใดที่ไม่กระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมถึงไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่นนั้น ประชาชนย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะกระทำได้ โดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต่างจากรัฐธรรมนูญ

ฉบับที่ผ่านมา คือ ได้กำหนดสิทธิเสรีภาพบางประการไว้ในหมวดหน้าที่ของรัฐ เพื่อเป็นหลักประกันว่ารัฐต้องปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ ทำให้สิทธิของประชาชนที่จะได้รับความคุ้มครองจากรัฐเกิดขึ้นอย่างแท้จริงในทางปฏิบัติ นอกจากนี้ ยังมีหมวดปฏิรูปประเทศ เพื่อขจัดความขัดแย้งและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยกำหนดให้ต้องจัดทำกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศภายใน ๑๒๐ วัน และให้เริ่มดำเนินการปฏิรูปประเทศในแต่ละด้านตามกฎหมายดังกล่าวภายใน ๑ ปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ

ส่วนที่ ๒ สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

๒.๑ การทรมานและการบังคับสูญหาย สิทธิที่จะไม่ถูกกระทำการทรมานและบังคับสูญหายเป็นสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายได้รับการรับรองในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ICCPR) และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านการทรมานและการประติบัติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (CAT) โดยในปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ รัฐบาลได้ผลักดันให้มีการร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ซึ่งหลังจากที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้

อ่านต่อหน้า ๒

มุมมอง

มุมมองสิทธิ

ปีที่ ๑๗ ฉบับที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๑

สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย สำนักรับงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)

ประธานกรรมการ : นายวัส ติงสมิตร
กรรมการ : นางฉัตรสุดา จันทร์ดี
นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์
นางอังคณา นีละไพจิตร
นางเตือนใจ ดีเทศน์
นายชาติชาย สุธงศาธรรมิกราช

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เลขาธิการ : นางภิรมย์ ศรีประเสริฐ
รองเลขาธิการ : นายบุญเกิด สมนึก
นางสาวรตญา กอบศิริภาภูมิ
นายโสพล จริจจิตร

“มุมมองสิทธิ” เป็นจดหมายข่าวของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จัดทำเพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน การนำข้อความหรือเรื่องราวบางส่วนหรือทั้งหมดไปเผยแพร่โปรดอ้างถึงแหล่งข้อมูล

ขอเชิญผู้สนใจส่งความคิดเห็นและบทความเพื่อเผยแพร่ข่าวสารด้านสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้เรื่องที่ได้รับการพิจารณาลงพิมพ์ ขอสงวนสิทธิ์ในการปรับปรุงข้อความเพื่อความเหมาะสมในการจัดพิมพ์

บทความ/ข้อความ หรือความคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏอยู่ในจดหมายข่าว “มุมมองสิทธิ” เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

มุมมองสิทธิฉบับแรกของปี ๒๕๖๑ ขอเริ่มต้นด้วยการนำเสนอรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของไทย ปี ๖๐ (ตอนที่ ๑) จัดทำโดย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) โดยฉบับนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประเมินสถานการณ์สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ การประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง และการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งในภาพรวมแม้รัฐบาลจะมีการดำเนินนโยบายเพื่อปฏิรูปประเทศในหลายเรื่อง แต่ก็ยังปรากฏปัญหาความเหลื่อมล้ำและข้อจำกัดในการเข้าถึงสิทธิด้านต่าง ๆ ของประชาชน

ต่อด้วยสาระจากการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “การลงโทษทางอาญากับหลักสิทธิมนุษยชน” ว่าด้วยการแลกเปลี่ยนและสร้างความเข้าใจเพื่อเปลี่ยนแปลงโทษทางอาญาให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน เน้นการฟื้นฟูแก้ไขผู้กระทำผิดให้กลับเป็นคนดีของสังคมต่อไป ปิดท้ายด้วยข่าวสถานการณ์การเคลื่อนไหวของภาคประชาสังคมที่น่าสนใจจากการจัดกิจกรรม เพื่อสะท้อนปัญหาและบอกเล่าเรื่องราวการรณรงค์ทางสังคมในประเด็นสำคัญของสังคมไทยที่ไม่ควรละเลย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
มกราคม ๒๕๖๑

เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้มีมติให้นำร่างพระราชบัญญัติการพิจารณาของรัฐบาลอีกครั้งเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมบางประการ ขณะที่ยังคงยกเว้นด้านสิทธิมนุษยชนทั้งในประเทศและต่างประเทศล้วนแสดงความกังวล และขอให้รัฐบาลเร่งรัดการพิจารณาพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยเร็ว โดย กสม. ยังเสนอให้รัฐกำหนดให้การกระทำความผิดและการบังคับสูญหายเป็นความผิดทางอาญา ศึกษาความเป็นไปได้ในการให้สัตยาบันอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการหายสาบสูญโดยถูกบังคับ (CPED) จัดตั้งกลไกการร้องเรียนและให้มีการสอบสวนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการทรมานและการบังคับสูญหาย รวมถึงการอบรมความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมแก่เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายและเจ้าหน้าที่ทหารเพื่อให้เกิดความเคารพอย่างเต็มที่ต่อสิทธิมนุษยชน

๒.๒ สิทธิในกระบวนการยุติธรรม ในปี ๒๕๖๐ รัฐโดยคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม ได้จัดทำแผน

ปฏิรูปด้านกระบวนการยุติธรรม ๑๐ ด้าน การตราพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้การดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นไปตามหลักสากล การปล่อยชั่วคราวโดยจัดทำโครงการพัฒนาระบบประเมินความเสี่ยงและกำกับดูแลในชั้นปล่อยชั่วคราว และโครงการปล่อยชั่วคราวด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring : EM) เพื่อให้ผู้ต้องหา หรือจำเลยมีโอกาสได้รับการปล่อยชั่วคราวมากขึ้น และการนำ EM มาใช้กับผู้กระทำความผิดในระบบงานคุมประพฤติ อย่างไรก็ตาม ยังพบสถานการณ์น่าห่วงใย ได้แก่ การเสียชีวิตของบุคคลที่อยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานรัฐ กระบวนการยุติธรรมในสถานะการใช้กฎหมายพิเศษในกรณีของการดำเนินกระบวนการยุติธรรมตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ฉบับที่ ๓๗/๒๕๕๗ ฉบับที่ ๓๘/๒๕๕๗ และฉบับที่ ๕๐/๒๕๕๗ ซึ่งส่งผลให้พลเรือนต้องอยู่ในอำนาจการพิจารณาของศาลทหาร ต่อมาได้มีคำสั่งหัวหน้าคสช. ที่ ๕๕/๒๕๕๙ ให้พลเรือนที่กระทำความผิดดังกล่าวนับแต่วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ อยู่ในอำนาจการพิจารณาของศาลยุติธรรม

แต่การกระทำความผิดก่อนวันดังกล่าว พลเรือนยังคงถูกดำเนินคดีในศาลทหาร ซึ่งคณะกรรมการประจำกติกา ICCPR ได้มีข้อสังเกตว่าควรให้ถ่ายโอนคดีจากศาลทหารสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ ไปยังศาลพลเรือน และเปิดโอกาสให้จำเลยที่เป็นพลเรือนในคดีที่ศาลทหารตัดสินแล้วสามารถอุทธรณ์คำตัดสินต่อศาลพลเรือนได้

๒.๓ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นเสรีภาพสื่อมวลชนและเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ

ภาพรวมในปี ๒๕๖๐ สิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นถูกควบคุมโดยการใช้อำนาจกำกับ ตรวจสอบ และควบคุมอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ในการเอาผิดการกระทำที่เป็นการนำเข้าสู่ข้อมูลอันเป็นเท็จ เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ และการเอาผิดฐานหมิ่นประมาทซึ่งต่อมา รัฐบาลได้แก้ไขและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว โดยปรับปรุงและประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ ไม่รวมความผิดฐานหมิ่นประมาทเข้าไว้ ในส่วนของ**เสรีภาพทางวิชาการ และเสรีภาพในการชุมนุม** มีการใช้คำสั่งหัวหน้า คสช. ที่ ๓/๒๕๕๘ ห้ามการชุมนุมตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป และมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดกับผู้ที่ใช้เสรีภาพในลักษณะดังกล่าวในขณะที่มีข้อโต้แย้งในหลายเหตุการณ์ซึ่งยืนยันว่า การใช้สิทธิและเสรีภาพไม่ได้เกินขอบเขตทางกฎหมาย และยังพบว่าผู้บังคับใช้กฎหมายพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ยังขาดความชัดเจนในการพิจารณาระหว่างการชุมนุมที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเมือง และการใช้ดุลพินิจที่เป็นการจำกัดสิทธิมากกว่าการส่งเสริมและคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรอง และคุ้มครองไว้ ส่วน**เสรีภาพสื่อมวลชน** ก็ถูกจำกัดโดยคำสั่งของ คสช. หลายฉบับ รวมถึงการพิจารณาประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน พ.ศ.

ส่วนที่ ๓ สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๓.๑ สิทธิทางการศึกษา รัฐบาลได้มีนโยบายและมาตรการต่างๆ ประกันสิทธิทางการศึกษา และดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อบรรลุสิทธิทางการศึกษาโดยลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับข้อ ๑๓ ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (ICESCR) เช่น การจัดแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ การแต่งตั้งคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา การให้ความสำคัญกับการสนับสนุนงบประมาณด้านการศึกษา (ร้อยละ ๑๘.๒ ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด) การประกันการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี และการประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ยังพบปัญหาและอุปสรรคเชิงโครงสร้างเกี่ยวกับการเข้าถึงสิทธิทางการศึกษา โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนชายขอบซึ่งไม่สามารถเข้าถึงการศึกษาภาคบังคับได้อย่างครบถ้วน และมีคุณภาพสอดคล้องกับวิถีชีวิตได้

๓.๒ สิทธิด้านสุขภาพ

รัฐบาลได้จัดทำนโยบายและมาตรการต่างๆ ในการประกันสิทธิ

ในสุขภาพ ตลอดจนมีความพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะดำเนินการเพื่อบรรลุผลตามมาตรฐานสูงสุดที่เป็นไปได้ในการจัดบริการด้านสาธารณสุขอย่างเพียงพอกับความต้องการของประชาชนและข้อ ๑๒ ของกติกา ICESCR เช่น การประกันสิทธิในการเข้าถึงการบริการสาธารณสุขของรัฐภายใต้หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และในกรณีฉุกเฉิน คือ อุบัติเหตุภายใน ๗๒ ชั่วโมงแรกที่ไม่มีการเก็บค่าใช้จ่ายกับผู้ป่วย การแต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข การประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การพัฒนาความก้าวหน้าในสิทธิด้านสุขภาพยังมีปัญหาและอุปสรรคในเชิงโครงสร้างเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงได้ โดยเฉพาะกับกลุ่มคนชายขอบ และรัฐบาลจำเป็นต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการเข้าถึงสิทธิด้านอนามัยเจริญพันธุ์ของกลุ่มวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ การสาธารณสุขในสถานกักขังและเรือนจำ การให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และควบคุมการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพ

๓.๓ สิทธิในการทำงาน

ในปี ๒๕๖๐ รัฐบาลดำเนินการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิในการทำงานในหลายส่วน เช่น การประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการเกษียณอายุ และการจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างกรณีเกษียณอายุ การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มขึ้นในบางท้องที่ อย่างไรก็ตาม ยังพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคบางประการที่ทำให้การคุ้มครองสิทธิในการทำงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร อาทิ การเรียกร้องค่าจ้างขั้นต่ำที่ไม่สอดคล้องกับค่าครองชีพและการเพิ่มค่าจ้างไม่เท่ากันทั้งประเทศรวมทั้งไม่ได้เป็นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำแรกเข้าที่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพของตนเองและครอบครัวอีก ๒ คน ตามหลักการขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ตลอดจนการที่รัฐยังไม่มีแนวทางในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา ILO ฉบับที่ ๘๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน ค.ศ. ๑๙๘๔ และ ฉบับที่ ๙๘ ว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง ค.ศ. ๑๙๔๙ เท่าที่ควร

ติดตามอ่าน

“เปิดรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ปี ๖๐ (ตอนที่ ๒) ว่าด้วยการประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนรายกลุ่มบุคคล และรายประเด็นได้ที่มุมมองสิทธิฉบับหน้า .

การลงโทษทางอาญากับ หลักสิทธิมนุษยชน มุ่งฟื้นฟูผู้กระทำผิดกลับเป็นคนดีของสังคม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘ กำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดไว้ ๕ สถาน ได้แก่ ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ และริบทรัพย์สิน บทลงโทษเหล่านี้ล้วนมีผลกระทบ ต่อสิทธิ เสรีภาพของบุคคลและผู้เกี่ยวข้อง อันเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานอย่างหนึ่ง กระบวนการลงโทษดังกล่าวจึงต้องมีกฎหมายรองรับอย่างชัดเจน และมีอาชญากรรมทำได้ โดยพลการตามหลักของกฎบัตรสากล

อย่างไรก็ตามมีข้อถกเถียงที่ยืดเยื้อมาจนถึงปัจจุบันว่า วัตถุประสงค์ของการลงโทษทางอาญาควรเป็นไปเพื่อแก้ไข ฟ้นฟูผู้กระทำความผิดให้เป็นคนดีคืนสู่สังคม มิใช่เพื่อการมุ่งเน้น การนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษและเพื่อยับยั้งผู้กระทำความผิดและป้องกันสังคมให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเท่านั้น แต่ควรมุ่งเน้นการชดเชยเยียวยาเหยื่ออาชญากรรม เพื่อสร้างความสมานฉันท์และปรองดองให้เกิดขึ้นในสังคม อันเป็นวิธีการที่ใช้ตามทฤษฎีอาชญาวิทยาแนวสันติวิธี การไม่เน้นใช้ความรุนแรงนี้ถือเป็นการนำกระบวนการยุติธรรมทางเลือกมาใช้ในคดีอาญาให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน

ประเด็นการลงโทษทางอาญาประการหนึ่งที่ประเทศไทย ได้รับข้อเสนอแนะจากประเทศสมาชิกในการประชุมและ รายงานทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศไทย (UPR) ต่อคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ คือ การลงโทษประหารชีวิต ซึ่งแม้ว่าศาลไทยจะยังมีคำพิพากษา ให้ประหารชีวิตในคดีอาชญากรรม แต่ก็เว้นว่างจากการประหารชีวิต มาแล้วถึง ๘ ปี (ตามมาตรฐานของสหประชาชาติให้ถือว่าใน ประเทศที่มีโทษประหารชีวิตแต่ไม่มีการบังคับประหารจริง ในระยะ ๑๐ ปี ให้ถือว่าไม่มีโทษประหารชีวิตนั้นแล้ว) โดย ประเทศไทยได้รับข้อเสนอแนะจากประเทศสมาชิกเกี่ยวกับการ ยกเลิกโทษประหารชีวิตกลับมาพิจารณาตามแผนสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ขณะที่คณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุดที่ ๒ ได้ออกรายงานผลการพิจารณาที่ ๑๒๙/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ข้อเสนอแนะ นโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับโทษ ประหารชีวิต และหลักสิทธิมนุษยชน โดยให้ความเห็นว่าควรมี การยกเลิกโทษประหารชีวิตอย่างเป็นขั้นตอนและค่อยเป็นค่อยไป โดยเสนอให้มีการรณรงค์ทางสังคมและปรับแก้กฎหมายที่นำไปสู่การยกเลิกโทษประหารชีวิตในที่สุด

อย่างไรก็ตามประเด็นการลงโทษทางอาญานี้ยังมีข้อถกเถียง หลากหลาย ด้านหนึ่ง ท่ามกลางความพยายามหยุดยั้งการลงโทษ ประหาร ก็กลับมีการเพิ่มบทลงโทษทางอาญาในคดีอื่น ๆ มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญด้วย เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงร่วม กับสถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย กระทรวง ยุติธรรมและสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทยจัดสัมมนา ทางวิชาการเรื่อง “การลงโทษทางอาญากับหลักสิทธิมนุษยชน” ขึ้นเพื่อเป็นเวทีให้เกิดการแลกเปลี่ยนและสร้างความเข้าใจเพื่อ เปลี่ยนแปลงโทษทางอาญาให้สอดคล้องตามหลักสิทธิมนุษยชน

ในเวทีมีการปาฐกถาพิเศษ โดยศาสตราจารย์พิเศษ กิตติพงษ์ กิตยารักษ์ อดีตปลัดกระทรวงยุติธรรม สรุปว่า กฎหมายอาญา เป็นกฎหมายที่มีไว้เพื่อดำเนินการกับพฤติกรรมที่กระทบต่อ ความสงบเรียบร้อยของสังคม ซึ่งโยงไปถึงการลงโทษทางอาญา อันเป็นการให้อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐในการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐาน ของบุคคล การใช้โทษทางอาญามีข้อสังเกตและข้อควรระวังสำคัญ เช่น กฎหมายอาญามีใช้ทางเลือกเดียวในการใช้บังคับกับพฤติกรรม ของคนในสังคม แต่เมื่อเลือกนำมาใช้แล้ว รัฐธรรมนูญได้ระบุไว้ ชัดเจนว่า จะต้องใช้กับความผิดร้ายแรงเท่านั้น เนื่องจากเป็น

COME BACK COME BACK COME BACK COME BACK

กฎหมายที่กระทบสิทธิในชีวิตของบุคคล อย่างไรก็ตาม นอกจากประเทศไทยจะใช้มาตรการทางอาญามากแล้ว ยังมีการลงโทษทางอาญาที่รุนแรงเกินสมควรเพื่อสร้างความอุ่นใจให้กับประชาชน สวนทางกับข้อมูลทางวิชาการที่ระบุว่า **ความรุนแรงของการลงโทษไม่ได้มีผลต่อพฤติกรรมเท่ากับความแน่นอนของการลงโทษแต่อย่างใด** ทั้งนี้ทางเลือกในการกำกับพฤติกรรมคนยังมีอีกหลากหลายรูปแบบ เช่น การใช้มาตรการทางปกครอง การใช้มาตรการคุมประพฤติ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้กระทำผิดได้สำนึก มีโอกาสในการดำเนินชีวิตและพัฒนาตัวเอง โดยที่ไม่หวนมากระทำผิดซ้ำเพราะไร้หนทางอีก

ด้านรองศาสตราจารย์ปกป้อง ศรีสนิท อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บรรยายพิเศษในประเด็นดังกล่าว สรุปว่า **โทษทางอาญาของไทยควรพัฒนาไปสู่แนวคิดการกำหนดโทษให้เหมาะสมกับสัดส่วนความผิดในแต่ละฐาน** โดยใช้เกณฑ์การแบ่งอาชญากรออกเป็น อาชญากรใหญ่หรือตัวการที่สร้างผลกระทบต่อรัฐ และอาชญากรเล็กที่สร้างผลกระทบต่อผู้เสียหายมากกว่ารัฐ โดยคำนึงถึงเหตุภาวะวิสัย (พฤติการณ์ของความผิด) และเหตุอติวิสัย (ลักษณะส่วนตัวของผู้กระทำผิด) ในการลงโทษควบคู่กัน เนื่องจากที่ผ่านมาศาลไทยมีแนวทางการพิจารณาโทษโดยคำนึงถึงเหตุภาวะวิสัยเท่านั้นเช่นในคดียาเสพติดที่ผู้กระทำผิดประกอบด้วยผู้มีบทบาทหลายส่วน ทั้งผู้ผลิต ผู้ขนส่ง ผู้ขายรายใหญ่ ผู้ขายรายย่อย หรือผู้เสพ ซึ่งนอกจากจะมีบทบาทต่างกันแล้ว ยังมีความต่างกันด้านสถานะทางสังคมด้วย แต่การลงโทษผู้กระทำผิดทุกคนเท่ากันจากพฤติการณ์ของความผิดเช่นเดียวกัน เช่น ดูจากจำนวนยาเสพติดที่ครอบครอง ย่อมทำให้ผู้กระทำผิดทุกราย ไม่ว่าจะรายเล็กหรือรายใหญ่ ไม่มีโอกาสได้รับการฟื้นฟูแก้ไข นำไปสู่ปัญหาปริมาณนักโทษล้นเรือนจำ ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนผู้ต้องขังมากที่สุดเป็นอันดับที่ ๖ ของโลก คิดเป็นจำนวนผู้ต้องขัง ๔๔๕ คน ต่อ ประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน และส่วนใหญ่เป็น

ผู้ต้องขังในคดียาเสพติด ทั้งนี้ ตนเสนอว่าในการทำสำนวนสอบสวนให้มีการสืบเหตุอติวิสัย เช่น ประวัติ สถานะเศรษฐกิจและที่มาแห่งการกระทำผิดเพื่อให้ทราบว่าคุณคนนั้นเป็นตัวการสำคัญหรือตัวประกอบแห่งความผิด จะได้สร้างการลงโทษที่เป็นธรรมและสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนสากลที่เน้นให้ผู้กระทำผิดได้รับโอกาสฟื้นฟูแก้ไขตนและกลับเป็นคนดีของสังคมต่อไป

นอกจากนี้ในงานสัมมนาดังกล่าว ยังมีการอภิปรายเรื่อง “มุมมองจากองค์กรพัฒนาเอกชนและภาคประชาสังคมต่อโทษประหาร” โดยผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมไทยและต่างประเทศ โดยมีประเด็นพูดคุยที่น่าสนใจกรณีโทษประหารชีวิตว่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในไม่กี่ประเทศแถบอาเซียน ที่ยังคงโทษประหารชีวิต แม้จะไม่มีมีการบังคับใช้โทษประหารแล้วมาเป็นเวลา ๘ ปี อย่างไรก็ตาม ต้องยอมรับว่าคนไทยส่วนใหญ่กว่าร้อยละ ๗๐ ยังคงเห็นด้วยกับโทษประหารชีวิต แต่ก็มีแนวโน้มที่จะไม่เห็นด้วยกับโทษประหารมากขึ้น เมื่อได้รับทราบข้อมูลเรื่องสิทธิในชีวิตอันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน และข้อมูลที่ดีชี้ให้เห็นว่า **การประหารชีวิตนั้นไม่ได้มีความสัมพันธ์ต่อการลดจำนวนอาชญากรรม** แต่การคงโทษประหารชีวิตกลับเป็นสิ่งเร้าไปสู่ **ความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมมากขึ้น** เช่น การที่อาชญากรตัดสินใจฆ่าเหยื่อทิ้งเพื่อป้องกันการถูกขัดขืนความผิดอันนำไปสู่การรับโทษประหาร นอกจากนี้ยังพบว่า อาชญากรก็มีพื้นฐานมาจากความยากจน ซึ่งความเหลื่อมล้ำและขาดโอกาสทางสังคมนี้เป็นสาเหตุหลักของการก่ออาชญากรรมที่สังคมควรร่วมกันแก้ไขมากกว่าการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุด้วยการลงโทษขั้นรุนแรงสูงสุดด้วยการประหารชีวิต

การลงโทษอย่างเป็นธรรม
โดยมุ่งเน้นการฟื้นฟูแก้ไขผู้กระทำผิด
ให้กลับเป็นคนดีของสังคม อาจเป็นแนวคิด
ที่ยังค้ำสายตาของผู้คนจำนวนมาก
แต่หากทุกคนยังเชื่อในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็น
มนุษย์ เชื่อว่าคนทุกคนหรือแม้แต่ตัวร้ายย่อมปรารถนา
โอกาสแก้ไขในสิ่งผิด การลงโทษทางอาญาเพื่อให้เป็นไป
ตามหลักสิทธิมนุษยชนก็ย่อมมีประโยชน์
ที่จะช่วยกันขับเคลื่อนไปได้ เพื่อสังคม
ที่สมานฉันท์และสงบสุขแท้จริง

๑๘ มกราคม ๒๕๖๑ องค์กรฮิวแมน ไรท์ส วอทช์ (Human Rights Watch - HRW) ซึ่งเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ เผยแพร่ รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนทั่วโลกประจำปี ค.ศ. ๒๐๑๘ (World Report 2018) โดยในส่วนของประเทศไทย ฮิวแมน ไรท์ส วอทช์ ระบุว่า ในปี ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา รัฐบาลไทยไม่ได้ดำเนินการอย่างจริงจัง เพื่อฟื้นฟูระบบปกครองที่เป็นประชาธิปไตยและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้การที่รัฐบาลทหารประกาศให้สิทธิมนุษยชนเป็นวาระแห่งชาติ และอ้างคำสัญญาที่จะจัดให้มีการเลือกตั้งเพื่อให้มีรัฐบาลพลเรือน หลายครั้งนั้น ก็ได้ช่วยแก้ไขวิกฤตการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศ ตามที่ให้สัญญาไว้กับประชาคมโลก ทั้งยังปรากฏว่าการดำเนินคดีกับผู้วิพากษ์วิจารณ์และผู้เห็นต่าง มีการสั่งห้ามการชุมนุมอย่างสงบและมีการปิดกั้นในการแสดงความคิดเห็นของสื่อมวลชนด้วย

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) ได้ออกแถลงการณ์แสดงความผิดหวังต่อรายงาน ของฮิวแมน ไรท์ส วอทช์ ฉบับดังกล่าวโดยระบุว่า “รายงานได้กล่าวหาโดยเหมารวมขาดพยานหลักฐาน และเต็มไปด้วยอคติทางการเมือง” ปราศจากการนำเสนอข้อเท็จจริงเชิงประจักษ์ในพื้นที่ ความคับข้องใจ พัฒนาการด้านบวก และความพยายามของรัฐบาลไทยทั้ง ๆ ที่ในปีที่ผ่านมา กระทรวงการต่างประเทศ ได้จัดให้มีช่องทางหารืออย่างไม่เป็นทางการกับองค์กรภาคประชาสังคมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ โดยมีผู้แทนคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมแลกเปลี่ยนความเห็นและข้อมูลอย่างจริงจังและตรงไปตรงมา จึงเป็นเรื่องน่าเสียดายที่ข้อมูลเหล่านี้ ไม่ไปถึง HRW ที่นั่งเขียนรายงานอยู่อีกมุมหนึ่งของโลกและมักเลือกที่จะเพิกเฉยต่อการพัฒนาการต่าง ๆ ในพื้นที่”

นอกจากนี้แถลงการณ์ของ กต. ยังได้ยกตัวอย่างความพยายามของรัฐบาลไทยที่จะพัฒนาสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในปีที่ผ่านมา เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งให้ความสำคัญกับหลักสิทธิมนุษยชนและการคุ้มครองที่เท่าเทียมกันตามกฎหมาย และการประกาศวาระแห่งชาติเรื่องสิทธิมนุษยชนร่วมขับเคลื่อน Thailand ๔.๐ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ฯลฯ

ต่อข้อโต้แย้งอันสืบเนื่องจากรายงานฉบับดังกล่าว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔๗ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกอบมาตรา ๒๖ (๔) และ มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งบัญญัติสาระสำคัญว่า เมื่อความปรากฏต่อ กสม. ไม่ว่าโดยทางใด ว่ามีการรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย โดยไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม กสม. ต้องตรวจสอบและชี้แจงหรือจัดทำ

รายงานข้อเท็จจริงที่ถูกต้องของสถานการณ์นั้นโดยไม่ชักช้าเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ จึงมีมติเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๑ แต่งตั้ง คณะทำงานพิจารณารายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของ ฮิวแมน ไรท์ส วอทช์ จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ๑. รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนทั่วโลกประจำปี ค.ศ. ๒๐๑๘ และ ๒. รายงานสถานการณ์ด้านแรงงานในภาคประมงไทย ซึ่งนับเป็นกรณีแรกของการดำเนินการกระบวนการชี้แจงและรายงานตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและ พ.ร.ป. กสม. ฉบับใหม่ กรณีที่มีการรายงานสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชน กล่าวว่า คณะทำงานฯ จะนำรายงานการตรวจสอบ และข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายของ กสม. ที่เสนอต่อรัฐบาล รวมตลอดทั้งการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใด ๆ ที่สอดคล้องในรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนทั่วโลกประจำปี ค.ศ. ๒๐๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย และรายงานวิจัยเรื่องโซ่ที่ซ่อนไว้ : การปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิและแรงงาน บังคับในอุตสาหกรรมประมงไทยของฮิวแมน ไรท์ส วอทช์ มาพิจารณาควบคู่ไปกับผลการดำเนินการของรัฐบาล เพื่อตรวจสอบโดยให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

ทั้งนี้ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ระบุเพิ่มเติมว่า กสม. ชุดปัจจุบัน เคยทำหนังสือเสนอต่อคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ ขอให้ตัดอำนาจและหน้าที่ของ กสม. ในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจสอบและชี้แจงรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศไทยที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม เนื่องจากเห็นว่าการชี้แจงว่ารายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศไทยขององค์กรต่าง ๆ จะมีความถูกต้องและเป็นธรรมหรือไม่นั้น เป็นอำนาจและหน้าที่โดยตรงของรัฐบาล อย่างไรก็ตามเมื่อฝ่ายนิติบัญญัติกำหนดให้เป็นภารกิจของ กสม. ดังนั้น กสม. จึงต้องวางหลักเพื่อเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติหน้าที่นี้โดยไม่เอนเอียงหรือก้าวล่วงบทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยคำนึงถึงความผาสุกของประชาชนชาวไทยและผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติเป็นสำคัญด้วย

**กสม. รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ได้รับผลกระทบ
โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข ๖ (บางปะอิน - นครราชสีมา)**

วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๑ **นางเตือนใจ ดีเทศน์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ** รับหนังสือร้องเรียนจากตัวแทนเครือข่ายชุมชนตำบลกลางดง ตำบลดงพญาเย็น ตำบลหนองน้ำแดง ตำบลชนงพระ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา กรณีผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชนต่อโครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข ๖ (บางปะอิน - นครราชสีมา) ณ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

**กสม.หารือภาคประชาสังคมกับพหุชา - ไทย
ประเด็นสิทธิในกระบวนการยุติธรรมแรงงานข้ามชาติ**

วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๑ **นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์ และนายชาติชาย สุธาธิกุล** กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประชุมรับฟังปัญหาและหารือร่วมกับ **Mr. Thun Saray** ผู้แทนสมาคมสิทธิมนุษยชนและการพัฒนาแห่งกัมพูชา (ADHOC) และ **นายสมชาย หอมลออ** มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา (มสพ.) ในประเด็นแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหากรณีเด็กเยาวชนและแรงงานข้ามชาติ ถูกดำเนินคดีเพื่อให้ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายการยุติธรรม ณ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

**กสม. ประชุมร่วมสถาบันพระปกเกล้าจัดทำหลักสูตรสิทธิมนุษยชน
สำหรับนักบริหารระดับสูง**

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๑ **นายวัส ติงสมิตร** ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ **นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์** กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ **นางภรณ์ศรีประเสริฐ** เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ **นายโสพล จริงจิตร** รองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประชุมหารือร่วมกับ **ศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย** เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า **นายวิวัฒน์ ชัยภาคภูมิ** รองเลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า และเจ้าหน้าที่สถาบันพระปกเกล้า เพื่อหารือถึงแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสิทธิมนุษยชนสำหรับนักบริหารระดับสูง (Human Rights Executive Program - HREP) ณ ห้องประชุมราไพพรรณี สถาบันพระปกเกล้า

**กสม.จัดอบรมส่งเสริมความรู้ประเด็นสิทธิมนุษยชน
ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้กับหน่วยงานในพื้นที่**

วันที่ ๒๙ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ **นายชาติชาย สุธาธิกุล** และ **นางอังคณา นีละไพจิตร** กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมบรรยายพิเศษในโครงการฝึกอบรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ภายใต้แผนบูรณาการโครงการสร้างความเข้มแข็งในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้) จัดโดย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมกับ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ภาค ๔ โดยมี **นายบุญเกื้อ สมนึก** รองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้าร่วม ณ โรงแรมบุรีศรีภู บูติค โฮเทล หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

เครือข่ายประชาชนจัดกิจกรรม

จากกรุงเทพฯ - ขอนแก่น เรียกร้อง ๕ ประเด็นความไม่เป็นธรรมในสังคมไทย

วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ เครือข่ายประชาชน “People

GO Network” ซึ่งเป็นการรวมตัวขององค์กรภาคประชาชน ๙๗ แห่ง

คณาจารย์ นักวิชาการ องค์กรพัฒนาเอกชน นิสิต นักศึกษา และ

องค์กรเครือข่ายชาวบ้านจากทั่วประเทศ จัดกิจกรรม **“We Walk..**

เดินมิตรภาพ” ซึ่งเป็นกิจกรรมเดินเท้าระยะทาง ๔๕๐ กิโลเมตร

จากกรุงเทพฯ สิ้นสุดที่จังหวัดขอนแก่นในวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เพื่อเชื่อมร้อยประชาชนที่มีความคิดเห็นแตกต่าง สะท้อนปัญหา และ

บอกเล่าเรื่องราวการรณรงค์ทางสังคมใน ๔ ประเด็นสำคัญของ

สังคมไทย ได้แก่ ๑) **นโยบายและกฎหมายที่ไม่นำไปสู่ความเป็น**

รัฐสวัสดิการ เช่น ความพยายามแก้ไขกฎหมายว่าด้วยหลักประกัน

สุขภาพแห่งชาติเพื่อยกเลิกบัตรทอง ๒) **นโยบายและกฎหมายที่**

ทำลายพื้นที่ความมั่นคงทางอาหารด้วยการแก้ไขกฎหมายคุ้มครอง

พันธุ์พืชเพื่อให้บริษัทข้ามชาติผูกขาดเมล็ดพันธุ์ ๓) **นโยบายและ**

กฎหมายที่ลดทอนหลักการสิทธิมนุษยชนและสิทธิชุมชนอันเป็น

พื้นฐานในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยการแก้ไขกฎหมายสิ่งแวดล้อมให้กลายเป็นกฎหมายส่งเสริมการลงทุนมุ่งสู่การเติบโตของภาคอุตสาหกรรม และ ๔) **รัฐธรรมนูญที่ไม่เป็นประชาธิปไตย** ลดทอนหัวใจสำคัญในด้านสิทธิและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาประเทศ

อนึ่ง ในวันเริ่มต้นกิจกรรม **“We Walk..เดินมิตรภาพ”** ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ปรากฏการสกดกันและควบคุมการจัดกิจกรรมโดยเจ้าหน้าที่ และมีการกล่าวอ้างว่ากิจกรรมดังกล่าวมีลักษณะเข้าข่ายการชุมนุมทางการเมือง ขัดต่อคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่ ๓/๒๕๕๘ เรื่องการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ขณะที่คณะผู้จัดกิจกรรมระบุว่าได้ดำเนินการแจ้งการชุมนุมตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว

กรุณาส่ง

ชำระค่าบริการเป็นเงินเชื่อ
ใบอนุญาตเลขที่ ๙/๒๕๕๒
ปณณ.ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖ และ ๗ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

หากต้องการข้อมูล ข้อเสนอแนะและบอกรับมุมมองสิทธิ ฟรี! ติดต่อ :

สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖ และ ๗ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๓๘๐๐, ๐ ๒๑๔๑ ๓๙๐๐ โทรสาร ๐ ๒๑๔๑ ๙๕๗๕

หรืออ่าน มุมมองสิทธิ ได้ที่ www.nhrc.or.th